

PSALMUS I.

a mi Urunk 2018. esztendejében, szent Jakab havának, Pantaleon vértanú napján.

Dicsérjétek az Urat!

Uram, nem vagyok méltó, hogy szitkoktól szennyezett szájjammal szentséges nevedet kimondjam.

Mégis könyörögve kérlek: megszámlálhatatlan fontos teendőd, nemzetek és ember csoportok közötti e világi hiúságért, hatalomért, vagyonért folyó kíméletlen, gyilkos háborúk, globális felmelegedés, millió és millió új hazát kereső gondja mellett, fordítsd figyelmedet a Baross utcára. És az igazságot, valamint a kegyelmet el nem tévesztő szemekkel fókuszálj az aszfalton fekvő idősödő, rövid nadrágos, kigombolt tarka inges férfire.

Rosszul lett.

A közelében kétkerekű kocsija, telkére indulhatott, talán fűvet nyírni, hiszen a piacra (hajnali fél öt van) menni még korai. Körülötte rendőr és mentőautó, kék és piros villogójuk festi meg az utcát. Piros overallos mentős lélegezteti, vissza akarja hozni az életbe.

Ó! Élet és halál ura! Segíts neki!

Írva vagy, hogy a hatodik napon a sárból gyúrt alakba életet leheltél. Mérhetetlen hatalmadból annyit adj át a mentősnek, hogy ütemes élesztése és többszörös belélegzése, ne legyen felesleges! Add, hogy a józsefvárosi idősödő férfi családja örömére és a társadalom hasznára folytassa életét.

PSALMUS II.

Élet és halál ura!

A Baross utca aszfaltján fekvő idősödő férfiú felé HALÁLT jelentő orcádat fordítottad! A mentős a hajnali órában izzadásig élesztette, eredménytelenül. A néhány bámészkodó folytatta tevékenységét és ő hullásában, magányosan várta a szállítók megérkezését.

Tánczos Imre